Nr. 166. Sobota 20. Lipca 1872. Rok 62.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi.

Staraniem Redakcyi a nakładem Administracyi ‚Gazety Lwowskiej‘ wydany został zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskiemi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracyi ‚Gazety Lwowskiej‘ po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac śgo Ducha.

Część urzędowa.

Jego Excelencya pan minister sprawiedliwości przeniósł na własne żądanie adjunkta sądu powiatowego w Leżajsku Franciszka Ksawerego Homme w tym samym charakterze do sądu powiatowego w Przeworsku i mianował auskultanta Franciszka Sawickiego w Nowym Sączu adjunktem sądu powiatowego w Leżajsku.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu nadała posadę poborcy przy ubocznym urzędzie cłowym w Berlinie Tytusowi Zajączkowskiemu poborcy urzędu cłowego w Zabrzegu.

Lwów, dnia 12. lipca 1872.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu mianowała Antoniego Bartoscha oficyała podatkowego I klasy, prowizorycznym kontrolorem podatkowym III. klasy.

Lwów, dnia 28. czerwca 1872.

Gmina Tuchów, w starostwie Tarnowskiem, postanowiła założyć w miejsce istniejącej szkoły tak zwanej trywialnej szkołę czteroklasową, i w tym celu zobowiązała się:

1. Utrzymywać czterech nauczycieli z następującemi płacami:
a) pierwszy nauczyciel razem i dyrektor szkoły z płacą roczną 400 złr.;
b) drugi nauczyciel z płacą 350 złr.;
c) trzeci nauczyciel z płacą 300 złr.;
d) czwarty nauczyciel z płacą 250 złr,

2. Każdemu z 4 nauczycieli płacić rocznie tytułem dodatku na pomieszkanie dziesięć procent (10 %) od płacy, a nadto Dyrektorowi na wydatki kancelaryjne i szkolne rocznie trzydzieści (30) złr.

3. Dostarczać na opał szkole drzewa ile rocznie potrzeba będzie i utrzymywać stróża do obsługi szkoły.

Prawo prezentowania nauczycieli zastrzega gmina sobie.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 4. lipca 1872.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. „Presse“ poświęca wstępny artykuł gościnnemu przyjęciu, jakiego doznał w Petersburgu J. C. W. najdostojniejszy arcyksiąże Wilhelm i wyraża przytem nadzieję, że podróż najdostojniejszego arcyksięcia wzmocni stosunki przyjaznego sąsiedztwa pomiędzy Austryą a Rosyą, na czem niezawodnie skorzysta także pokój całej Europy.

„Neue freie Presse“ podnosząc powtórzoną przez „Wiener Abendpost“ wiadomość „Pester Lloyda“, że rząd nie myśli wcale odpowiadać na memoryał biskupów wyraża zadowolenie, że tem samem skonstatowaną została dokładnie nieprawdziwość pogłoski, jakoby rząd miał istotnie zamiar dania odpowiedzi i przy wykonaniu tego zamiaru napotkał przykre trudności. Wiadomość „Pester Lloyda“ dowodzi, że rząd nie uznaje potrzeby dania biskupom odpowiedzi na ich memoryał.

„Tagespresse“ pisze: „Wykonaniem uchwalonych na ostatniej sesyi Rady państwa przedłożeń rządowych zajmuje się bardzo gorliwie ministerstwo obrony krajowej, gdyż Jego Excelencya pułkownik Horst pragnie koniecznie ukończyć reorganizacyę milicyi krajowej je szcze przed tegorocznemi jesiennemi ćwiczeniami wojsk.

— Angielski dziennik „The Saturday Review“ poświęca sprawom wojskowym Austryi obszerny artykuł z którego podajemy następujący ustęp:

„O ile z teraźniejszości wróżyć można o przyszłości Austrya stanąć będzie mogła niebawem przy każdej sposobności do walki z pięknemi szansami zwycięztwa. Mocarstwo to stara się wszelkiemi środkami podnieść cały swój aparat wojskowy do wysokiego stopnia doskonałości a poznawszy dokładnie ujemne strony dawniejszych systemów, stara się oprzeć nowy system organizacyi wojskowej na oryginalnych zasadach. Austrya zmieniła w ostatnich pięciu latach system w taktyce, ćwiczeniu, organizacyi i zaopatrzeniu wojska postępując na raz wytkniętej drodze naprzód z podziwienia godną wytrwałością. Każdy szczegół staje się tam przedmiotem najdokładniejszych studyów i ciągłych ulepszeń a łachowe wykształcenie oficerów i żołnierzy postępuje ciągle naprzód. Austryackie wojskowe zakłady edukacyjne podzielić można na trzy główne klasy (kollegia wojskowe, szkoły pułkowe, szkoły fachowe dla oficerów), z których każdą podzielić można na podrzędne działy.“

Po tych słowach zastanawia się dziennik angielski bardzo uważnie nad naturą i organizacyą wszystkich zakładów wojskowych tudzież nad organizacyą austryackiego sztabu i kończy artykuł następującemi uwagami:

„Na uwagę zasługuje głównie troskliwość z jaką austryackie władze wojskowe starają się zaznajomić każdego oficera, każdego żołnierza z obowiązkami jego powołania. Każdy żołnierz znajduje w armii austryackiej liczne sposoby wykształcenia i zachętę, która mu ułatwia posunięcie się na wyższe stopnie. Każdy stopień awansu wymaga wykształcenia osobnego rodzaju, który ma ten cel praktyczny, by żołnierze odpowiedzieć mogli warunkom swego powołania nie obciążając się teoretycznemi i pedantycznemi formami nauki.

„Kiedy u nas rutyna i dobre zachowanie się są dostatecznemi warunkami awansu, austryacki oficer dorównać musi kolegom swoim na polu umiejętności. Najwięcej podziwiamy system, według którego fachowe wykształcenie austryackich oficerów nie spoczywa nigdy lecz owszem nieustannie naprzód postępuje. W armii austryackiej powołanie jest głównem zadaniem a wszystko zresztą zajmuje podrzędne stanowisko. Czy możemy się spodziewać, że takie zasady znajdą kiedyś uznanie także i w armii angielskiej?“

Berlin. W artykule pisma „Saturday Review“ pod tytułem: „Niemcy a Papież“ twierdzi autor, że w Niemczech niesłusznie upatrują groźbę w zwrocie mowy Papieża, w którym mówi o kolosie i jego upadku. To jednakże nie przeszkadza, ażeby nie miano zganić nieostrożnych wyrażeń Papieża, któremi księciu Bismarckowi dał tak dokładny powód do prześladowania. — Dotychczas okazywano w Niemczech sympatye dla Papieża i książę Bismarck niezawodnie nie byłby się odważył stanowczo działać przeciw niemu. Ponieważ jednakże Papież wyraził się tak groźnie, nie potrzeba się więc dziwić, że nawet katolicy, obawiając się o losy swej ojczyzny, kanclerstwo wspierają. Papież będzie teraz miał dosyć czasu do żałowania tego, co w gniewie tak nierozważnie wypowiedział. — Gdyby Papież rzeczywiście był miał nadzieję otrzymania pomocy ze strony Rosyi albo Francyi, to byłby prawdopodobnie zamilczał. Było to w interesie kościoła, aby istniejące przyjaźne stosunki z Prusami i nadal utrzymać.

Kanclerz bowiem zawsze uprzejmym dla Papieża się okazywał i zezwolił na zupełną wolność kościoła katolickiego. Papież pokazał w Anglii, gdzie większe spory religijne i większa zawiść pomiędzy katolikami a protestantami istnieje, że jak najlepiej umie postępować z rządami kacerskiemi. W Niemczech zaś poświęcił, jak to dawniej uczynił jego poprzednik w 16. stuleciu, sprawy kościoła dla władzy świeckiej.

Niemcy uzyskały neutralność Włoch pod tym warunkiem, że w kwestyi rzymskiej spokojnie zachowywać się będą. O tem Papież wiedział i to go też spowodowało do wypowiedzenia wojny państwu niemieckiemu. Następca Papieża narzekać będzie, że Pius IX. spraw kościoła nie miał na oku.“ — Te i tym podobne uwagi prasy angielskiej, jak w ogólności dzienników zagranicznych, nieprzyjaźnych stolicy apostolskiej, podnoszą bezustannie pisma niemieckie, ażeby wykazać sympatyą zagranicy, jaką się cieszy polityka księcia Bismarcka.

Petersburg. „Gon. urzęd.“ ogłasza rozporządzenie tyczące się uzupełnienia i zmiany niektórych obowiązujących praw prasowych. Na mocy prawa z dnia 6. (18) kwietnia 1865 r. dzieła oryginalne objętości najmniej 10 arkuszy, lub tłumaczone najmniej 20 arkuszy mogły wychodzić w Petersburgu i Moskwie bez cenzury prewencyjnej, nadużycia zaś tego prawa ścigane były jedynie na drodze sądowej. Takie dzieła, jak powiedziano w motywach do nowego prawa, przypuszczano, iż będą traktowały naukę poważną, będą krążyły w kołach umysłowo dojrzałych, a skutkiem samej ceny nie mogąc stać się dostępnemi masie czytelników mało ukształconych, nie będą służyły za dogodne narzędzie szkodliwej propagandy. Tymczasem z danych złożonych radzie państwa przez ministra spraw wewnętrznych okazało się, że ostatniemi laty obok dzieł pożytecznych niejednokrotnie wychodziły bez cenzury dzieła przepełnione najniebezpieczniejszemi fałszywemi naukami, dążącemi do obalenia prawd wiary, skrzywienia pojęcia moralności i zachwiania kardynalnych podstaw porządku politycznego i społecznego. — Nader często, powiedziano dalej w motywach, w takich dziełach nie daje się dostrzedz otwartego pogwałcenia jakiegokolwiek artykułu prawa karnego, i dlatego takie książki rozchodzą się bez przeszkody. W wielu razach wydanie ich ma za cel główny szerzenie fałszywych teoryi między kształcącą się młodzieżą, żeby zaś to ułatwić, wysoka cena katalogowa zniża się do trzeciej a nawet czwartej części za znaczną liczbę egzemplarzy przeznaczonych na rozsyłanie do uniwersytetów i gimnazyów, lub też na ręce osób, które za powołanie dla siebie obrały szerzenie szkodliwych teoryi.

Pod wpływem takiej propagandy, mówią jeszcze motywa, wielu młodych ludzi wpadało w zgubne błędy i dopuszczało się postępków, które zmuszały do przedsiębrania względem nich środków uciążliwych tak dla nich jak dla ich rodzin. Z tego powodu, ponieważ przedsięwzięta ogólna reforma obowiązujących praw prasowych z powodu swej rozległości dużo jeszcze wymaga czasu, przeto co do powyższego punktu zapadło osobne postanowienie, mocą którego dzieła wychodzące bez cenzury prewencyjnej, oraz numera czasopism wydawanych rzadziej niż raz na tydzień podobnież bez cenzury prewencyjnej, jeżeli będą uznane przez ministra spraw wewnętrznych za szczególnie szkodliwe, mogą być z jego rozporządzenia wstrzymywane, a o zupełnym zakazie puszczania ich w obieg ma stanowić komitet ministrów. Wszystkie egzemplarze książek lub numerów czasopism zakazanych zabierają się przez władzę pod odpowiedzialnością prawną mających styczność z wydawnictwem za ukrywanie lub przechowywanie zakazanych egzemplarzy. Niezależnie od powyższej konfiskaty, jeżeli w książce lub czasopismie popełniony będzie czyn zbrodniczy, winni mogą być pociągani do odpowiedzialności sądowej. Dla wykonania tego prawa egzemplarze czasopism wychodzących bez cenzury prewencyjnej rzadziej niżeli raz na tydzień powinny być składane władzom prasowym na cztery dni przed rozesłaniem prenumeratorom, dzieła zaś nieperyodyczne na siedm dni przed puszczeniem ich w obieg. Dzieła lub czasopisma, które na własne życzenie wydawcy lub redaktora będą przedtem składane cenzurze prewencyjnej i uzyskają jej zatwierdzenie, nie ulegają zatrzymywaniu na mocy powyższego prawa.

Paryż. „Rocznica wzięcia Bastyli — pisze paryski korespondent do „Köln. Ztg.“ pod dniem 15. b. m. — przeszła spokojnie. Dano dużo bankietów na rozmaitych miejscach a mowcy świętczni przemawiali „za republiką Gambetty“ przeciwstawiając ją republice Thiersa. Dzienniki paryzkie poświęcają także artykuły

tej rocznicy i jedne piszą za republiką a drugie przeciw republice. „Siecle“ wzywa do przezorności i umiarkowania, gdyż bez tych warunków można najlepsze prawo utracić. „Journal des Débats“ nie jest zadowolony z uroczystego obchodu tej rocznicy, a to z powodu, iż żywioły konserwatywne mogą „krzywem okiem spoglądać na zaciągnąć się mającą pożyczkę, jeżeli nawet Thiers obchodzi tę uroczystość w hotelu prezydentury, ażeby skonstatować łączność rządu ze stronnictwem radykalnem.“ „Republic française“ organ Gambetty pisze na czele numeru o niezdarności stronnictw francuskich i o zmienionem stanowisku Thiersa do większości zgromadzenia narodowego. „La Presse“ wykazuje klęski, jakich Francya podczas republikańskiej formy rządu zawsze doznawała. „W r. 1792 mieliśmy teroryzm; po republice z r. 1848 nastąpiło błogosławieństwo 2go grudnia; w r. 1870 uchwaliło zgromadzenie narodowe, składające się z dwóch trzecich części monarchistów republikańską formę rządu; spożywamy już obecnie smaczny owoc tej anomalii, co dalej będzie zobaczymy...“ „Pocieszną jest rzeczą przypatrywać się — pisze p. Veuillot w „Univers“ — jak się obecnie wszyscy republiką zachwycają. Lecz kto też jest we Francyi republikanem? Nikt. A nawet ci, którzy się republikanami być mienią, są nimi, ani słowa, lecz są to republikanie specyficznie francuscy nie mający w sobie kropli krwi prawdziwych republikanów.“

W Lyonie, Marsylii, Nimes i Aflignon zakazane były bankiety w dniu 14go lipca. Zamiast bankietu urządzono w Lyonie koncert ludowy w Alkazarze, na którym było kilka tysięcy osób. Na bankiecie w Bordeaux było kilku deputowanych rad municypalnych i przeszło 3000 osób. Wzniesiono tu toast na zdrowie Gambetty, który z entuzyazmem przyjęto. Na bankiecie tym zabierali głos Alie adwokat z Besigneux, Billot redaktor dziennika „La Tribune“ i Pachy radca municypalny.“

— „Nordd. Allg. Ztg.“ przytacza z „Gazety Augsburskiej“ następujące wiadomości, które za najzupełniej uzasadnione uważa:

„Od roku w oświeconej klasie we Francyi dokonywa się przewrót, który jest wielkiego znaczenia. Okolice dotychczas znane jako starokrólewskie, katolickie lub orleańskie, lub po prostu odznaczające się usposobieniami spokojnemi i szacunkiem dla legalności, wybierają teraz deputowanych będących stronnikami Gambetty. Według wszelkiego prawdopodobieństwa Gambetta znowu stanie na czele Francyi, a wtedy, choćby rozsądek nakazywał mu powściągliwość, opinia publiczna zmusi go do prowadzenia z Niemcami zawziętej, śmiertelnej walki, bo właśnie dla niej kraj go na swojem czele postawi. Nic nie byłoby dla Niemiec zgubniejszego nad zasypianie w zwodniczem bezpieczeństwie, a jeszcze większem dla nas nieszczęściem byłoby przecenianie własnej potęgi a lekceważeeie Francyi. O jednem jeszcze wiedzieć dobrze w Niemczech powinni: że mianowicie w przyszłej wojnie Francyi pomagać przeciw nam będzie wielka tajemna potęga. Już teraz owa potęga całemi siłami rozpala nienawiść, wywiera na wybory we Francyi wpływ cichy a rozległy, i jeśli ina czej być nie może, poprowadzi przeciw Niemcom wogień Gambettę, jego ludzi i wszystkie swoje zasoby na na całym świecie — tak śmiertelną jest nienawiść ultramontanów. Zawziętość ich jest tak gorąca, że nawet o zwykłej swojej oględności zapominają, i przed czasem grożą tem, co dopiero wykonać mają. Jak otwarcie mówią ich główne organa, teraz właśnie rozpocząć się ma śmiertelna walka między kościołem i cesarstwem niemieckiem. Świat ze zgrozą zobaczy okropne spustoszenia, a rząd niemiecki grubo się omyli, jeżeli przypuszcza, że masy ludności będą po jego stronie. „Prusy, powiada organ jezuicki „Corresp. de Geneve“, postępowaniem swojem wyprowadzają nas z cierpliwości, i bardzo być może, iż ta cierpliwość wyczerpie się w chwili, gdy monarchia niemiecka miałaby wielki interes w przedłużeniu jeszcze terminu.“ Jest to bardzo ważne, dodaje „Gazeta Augsburska“, zwłaszcza że współcześnie wszystkie dzienniki niemieckie tej samej barwy jak na komendę przepowiadają katastrofy, które nieuchronnie a wkrótce z okropnem spustoszeniem padną na Prusy. Jak na teraz są to jeszcze proste pogróżki, ale już odsłaniają plany układane na zgubę Niemiec. Wojna z Francyą, w której to państwo wszystkie swoje zasoby wytęży, a współczeseie zgnębienie Niemiec wojną religijną — taką nam przygotowują przyszłość. I do tego celu najoczywiściej wszystko się zbroi w Niemczech. Z uderzającą gorliwością i nieszczędzeniem wszelkich ofiar zakładane są liczne kółka religijno-rzemieślnicze, wszelakie bractwa i inne stowarzyszenia katolickie. Niepodobna wiedzieć liczby mnóstwa stowarzyszeń nabożnych, w których rekrutuje się posłuszne a liczne wojsko do agitacyi przeciw państwu. Prócz tego stronnictwo jezuickie pracuje nad dostaniem w swe ręce wyboru „wolnego papieża.“ Przyszły wybór papieski jest też w istocie największej wagi. Jeżeli z konklawy wyjdzie papież jezuicki, w takim razie jednego białego poranku, gdy godzina działania wybije, ujrzymy go we Francyi, a wtedy niechaj Bóg się zmiłuje nad katolickiemi Niemcami!“

— „Revue des deux Mondes“ podaje dwutygodniowy przegląd polityczny pióra pana Mazade, w którym tenże zaklina deputowanych zgromadzenia, ażeby ostrożnie obchodzili się z ogniem. W kraju dość jest palnego materyału, potrzeba tylko większego nieco starcia w zgromadzeniu, a czarna łuna pożaru bardzo łatwo znów nad Francyą zawisnąć może. Zgromadzenie narodowe nie ma żadnej myśli przewodniej i tylko interpelacyami stara się rozjaśnić drogę niewiadomego celu. — Konwencya z Niemcami jest tylko tem, czem być mogła; rząd zrobił to co mógł i sam przyznaje, iż nie osiągnął tego, czego pragnął. Udanie lub nieudanie się pożyczki zależy głównie od tego, co niegdyś wyrzekł znakomity minister skarbu: „Prowadźcie dobrze politykę, a dam dużo pieniędzy.“ Lecz niestety; najmniejszych nie ma widoków dobrej polityki odkąd prawica i prawy środek wszystko robią na przekór i z pewną zawiścią, która charakteryzuje stronnictwo do przesz łości już tylko należące. Nowy budżet daje pożyczce i Niemcom wszelką pewność; potrzeba tylko zgody i wyrozumiałości a wszystko dobrze pójdzie. Zresztą cokolwiek bądź się stanie nie powinien Thiers nigdy spuszczać z oka głównego swego zadania, któremu jest kompletne oswobodzenie kraju.

— Do dziennika angielskiego „Times“ telegrafują z Wersalu, iż od kilku dni spiesznie postępuje proces marszałka Bazaine; a nadto, że marszałkowej zakazano widywać się z małżonkiem, wskutek czego miała ona wstąpić do klasztoru.

Rzym. Włoskie dzienniki zajmują się doniesieniem dziennika „Memorial diplomatique“ który z powodu podróży cesarza Austryi do Berlina utrzymuje, że Niemcy żądają rękojmi dla swych dzisiejszych granic a Austrya utrzymania swojego stanowiska na wschodzie. Włochy miałyby być trzecią stroną w tem potrójnem przymierzu. Urzędowy dziennik rzymski „Opinione“ drwi z tego artykułu podnosząc fakt, że podróż cesarza Austryi jest tylko wyrazem serdecznej przyjaźni, do której przyłączają się także Włochy. Stosunek taki trzech mocarstw musi się przyczynić do ustalenia pokoju europejskiego. W podobny sposób przemawia także „Gazz. di Venezia“ i dodaje przytem, że także stosunki pomiędzy Austryą a Rosyą przybrały charakter zupełnie zadowalniający.

Madryt. Dzienniki rządowe z 12 bm. pospieszają z zaprzeczeniem wieściom o bliskiem ustąpieniu króla Amadeusza. „Correspondenzia“ oświadcza w tonie uroczystym, iż wszelkie wieści, tak o abdykacyi króla, jak i o nadzwyczajnych środkach ostrożności przedsiębranych w Madrycie, są bez najmniejszej podstawy.

Przewódca karlistów Chuchurin, poddał się; to samo uczynił oddział, uwijający się dotąd w Baracaldo. Oddział Valdesa w sile 50 ludzi, został pobitym i rozproszonym przez wojska królewskie. — W okolicy Zorgozą kręcą się jeszcze resztki oddziałów karlistowskich. Czyny ich bohaterskie ograniczają się na przerywaniu komunikacyi kolejowych, niszczeniu telegrafów i napadaniu poczt.

— Madrycka „Correspondencia“ zaprzecza, aby Bismark zrobił jakie zapytanie w Madrycie w sprawie wyboru Papieża. Zaprzeczenie to półurzędowego dziennika jest oraz zaprzeczeniem danem wersalskiemu korespondentowi do pomienionego wyżej dziennika londyńskiego, skoro bowiem Prusy nie zrobiły zapytania w Madrycie, zatem nie zrobiły go i w Paryżu.

Marszałek Serrano zamierza usunąć się na teraz od życia publicznego. Krok ten byłby wzmocnieniem rządu dzisiejszego. Natomiast głoszą, że Serrano dla tego się usuwa, aby zerwać zupełnie z królem Amadeuszem i módz przejść zwolna do obozu Alfonsistów.

Kronika.

— Prezydent miasta Lwowa dr. Floryan Ziemiałkowski powrócił z Jaworza na Szlązku do Lwowa.

(Wypadki miejscowe.) Wczoraj około godz. 9ej wieczór w łazienkach ogrodu pojezuickiego kąpiąc się w wannie odebrał sobie życie przez poderznięcie żył u lewej ręki nieznajomy mężczyzna z klasy zamożniejszej, mający lat około 35. Zwłoki odwieziono do do szpitalu.

Szulim Lawet dorożkarz l 68 przejechał wczoraj przed południem na ulicy krakowskiej wskutek nieostrożnej jazdy staruszka liczącego blisko 90 łat Józefa Glińskiego, którego musiano do szpitalu odstawić. W tym samym czasie na ulicy grodeckiej przejechał woźnica Jędrzej Mikuliszyn zostający w służbie u Józefa Kluczki pod l. 2722/4 również skutkiem nieostrożnej jazdy 6-letnią córeczkę lakiernika Dmytrowskiego. Ciężko skaleczoną dziewczynkę musiano oddać do szpitalu a woźnicę odstawiono do sądu karnego.

(Lista sędziów przysięgłych) dla spraw prasowych, sporządzana z protokołu publicznego wylosowania na dniu 11. lipca 1872 przedsięwziętego. A. Główni przysięgli: 1. Paneth Maurycy kupiec, 2. Dr. Semilski Teobald adwokat krajowy, 3. Hermann Łucyan właściciel domu, 4. Wajda Piotr właściciel domu, 5. Turasiewicz Romuald właściciel domu, 6. Mokrzycki Karol rzeźnik. 7. Alder Józef właściciel domu, 8. Duffek Ignacy właściciel domu, 9. Alexandrowicz Adolf szewc, 10. Richter Franciszek księgarz, 11. Dr. Zucker Wilhelm adwokat krajowy, 12. Piątkowski Feliks właściciel domu, 13. Langner Franciszek rękawicznik, 14. Żaak Wicenty właściciel domu, 15. Wichert Gustaw rękawicznik, 16 Hermann Józef kawiarz, 17. Schubuth Karol właściciel domu, 18. Kierschbaum Maciej właściciel domu, 19. Janowski Ignacy Ludwik fryzyer, 20. Bruchnalski Antoni właściciel domu, 21. Pietrosch Jan kupiec, 22. Leitner Adolf kominiarz, 23. Bodyński Maksymilian, sekretarz izby handlowej, 24. Prugar Marcin właściciel domu. 25. Dr. Madejski Marceli adwokat krajowy, 26. Ehrlich Franciszek kupiec, 27. Rischer Jan, 28. Tenner Marek właściciel domu, 29. Kosak Michał właściciel domu, 30 Barącz Jakób dzierzawca hotelu, 31. Glixelli Juliusz właściciel domu, 32. Brzeziński Juliusz doktor praw, 33. Jankowski Józef właściciel domu, 34. Lewicki Kazimierz właściciel domu, 35. Engel Józef budowniczy, 36. Sidorowicz Franciszek właściciel domu. B. Zastępcy: 1. Dr. Źródłowski Ferdynand c. k. profesor wszechnicy, 2. Dr. Feiles Edward kandydat adwokatury, 3. Vogel Aleksander dzierzawca drukarni. 4. Sapałaczyński Robert urzędnik przy wydziale krajowym, 5. Reinhold Majer kupiec, 6 Dr. Kabath Maurycy adwokat krajowy i właściciel domu, 7. Dr. Witz Hermann lekarz, 8. Louiss Franciszek kominiarz, 9. Herbert Franciszek właściciel domu.

(Wybór uzupełniający) jednego członka do rady powiatowej w Sniatynie z grupy gmin miejskich rozpisuje c. k. Prezydyum Namiestnictwa na dzień 30. sierpnia br.

Wybór odbędzie się w mieście powiatowem; a o godzinie i miejscu wyboru zawiadomieni zostaną wyborcy kartami legitymacyjnemi.

(Składki.) Na korzyść pogorzelców Grębowa złożono w c. k. starostwie w Tarnobrzegu razem 934 złr. 93 ct. Właściciel dóbr w tamtejszym powiecie p. Feliks Dolański rozdał budulec pomiędzy pogorzelców, za co otrzymał od c. k. Namiestnictwa wyraz zasłużonego uznania.

— Podczas kiedy u nas blisko od siedmiu tygodni codzień deszcz pada a często ulewny, na drugiej półkuli w Ameryce panują niepamiętne upały i susze, tak iż wody wysychają, liście pożółkłe opadają z drzew, pada bydło a w ciągu kilku dni w samym Nowym Yorku kilkaset osób umarło na przepalenie głowy albo dostało obłąkania. W cieniu 54° C. nie jest tam rzeczą niezwykłą.

(Wykaz zmarłych osób od 1. do 15. lipca 1872 w mieście Lwowie). 1 Karol Gaus, c. k. pensyonowany generał, l. 76, na porażenie płuc. 2 Teodor Tullie, prywatny człowiek, l. 46, na suchoty. 3 Joanna Jerzabek, żona nadkonduktora, l. 29, na suchoty. 4 Klara Peters, żona dyrektora zakładu gazu, l. 35, na zapalenie otrzewnej 5 Anna Mitting, żona kupsc, l. 55, na wycieńczenie sił. Na suchoty: 6 Joanna Chomińska, żona kotlarza, l. 31. 7 Konstantia Dydyńska, wdowa po sędziu, l. 57. 8 Władysław Zukotyński, urzędnik banku budowli, l. 29. 9 Feliks Lang, zarządca hotelu, l. 38. 10 Mechtylda Mi zkiewicz, zakonnica Sakramentek. l. 26. 11 Aleksander Kisielewski, pisarz, l 37. 12. Jan Opoka, z ubogiego domu, l. 57. 13 Marya Fabian, żona feldwebla, ł. 50. 14 Aniela Dolisz, wdowa po pisarzu, l. 26. 15 Jan Sidolski, mularz, l. 47. 16 Jan Herbst, szewc, l. 32 17 Wilhelm Kurz, l. 20. Zarobnicy. 18 Jan Mace, l. 28. 19 Marya Lawrak, l. 40. 20 Aleksy Izajuk, l 44. 21 Jan Ostrowski, l 20. 22 Julian Liduszko, l. 24. 23 Klemens Cymbał, l. 37. 24 Marya Tymecka, wdowa, l. 68. 25 Jan Łyszczyszyn, ubogi, l. 80, na starość. 26 Agniszka Kochman, wdowa po szewcu, l. 78, na starość. Zarobnicy: 27 Jan Fedyszyn, l. 28, na durzycę. 28 Karol Homkiewicz, l. 56, na kontuzyę. 29 Apolonia Kirschner, l. 37, na raka macicy. 30 Jan Hryniszyn l. 48, na raka wątroby.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu: Jaryczów nowy zr.	c.	Szczerzec zr.	c.	Brzeżany zr.	c.	Jaworów zr.	c.	Krakowiec zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenic	5	20	5	50	4	96	5	43	5	50
„ żyta	3	70	4	—	3	78	4	40	4	50
„ jęczmienia	2	90	3	80	3	19	3	90	4	—
„ owsa	1	60	2	—	1	65	2	—	1	75
„ grochu	4	—	4	20	3	25	5	43	—	—
„ hreczki	3	90	4	-	3	50	4	50	4	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	—	—	—	—	2		1	80	1	60
Cetnar siana	—	90	1	20	1	25	1		—	80
Sąg drzewa twardego	10	—	15	—	7	50	10	80	9	—
„ „ miękkiego	9	—	11		5	50	7	—	5	—
Funt mięsa wołowego	—	20	—	16	—	18		20	—	16
Miara wina		—	—	60	-	90		45	1	-
„ piwa		14	—	20	—	18		18	-	16
Robotnik z wiktem		30		40	-	40	—	40	-	40
bez wiktu		60		80	—	70	—	56	—	—

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu“.

Paryż, 18. lipca. Zajście na wczorajszem posiedzeniu zgromadzenia związkowego sprawiło w kołach parlamentarnych wrażenie przychylne rządowi

Bern, 19. lipca. Zgromadzenie związkowe przyjęło przysięgę od nowego członka Rady związkowej pułkownika Scherera.

Madryt, 17. lipca. Prezes ministrów Zorilla wydał z powodu przyszłych wyborów okólnik, w którym kładzie nacisk na konieczność, aby wybory z całą swobodą odbywały się i zaleca urzędnikom, aby się w nie nie wdawali i bezwarunkowo wstrzymywali się od wywierania wpływu rządowego na rzecz jakiegokolwiek stronnictwa. Nie ma kandydatów rządowych — mówi okólnik — a stronnictwa radykalnego staraniem jest naznaczyć tych kandydatów, którzy politykę rządową wspierać będą.

Konstantynopol, 18 lipca. Minister wojny Mustafa Pasza mianowany został gubernatorem Bagdadu; miejsce jego zajął Gawer Pasza.

Nowy Jork, 17. lipca. Sekretarz spraw skarbu Boutwell miał na zgromadzeniu pewnem w Karolinie północnej mowę, w której rzekł między innemi: Pojednanie między północą a południem dotąd nie będzie zupełnem, dopóki większość mieszkańców krajów południowych nie uzna, iż wszystkie prawa służą wszystkim. Dalej oświadczył, iż redukcya podatków i rozchodów i spieszne przywrócenie wypłat w gotówce przyłożą się do zakwitnięcia kraju. Dalej zapowiedział, iż złoto w małych ilościach będzie i dalej sprzedawane, i wezwał obecnych aby pokładali ufność w prezydencie Grant.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19 lipca.

Hotel Żorża: Pp. Hr. Komarnicki B., z Sassowa — Hr. Mier H., z Buska. — Horodyński W., z Bydniowa. — Sięgowski A., z Rosyi.

Hotel europejski: P. Kaniewski A., z Krakowa.

Hotel angielski: Pp. Czaykowski J., z Sarniek. Smolikowski S., z Warszawy.

Hotel Kuhna: Pp. Heyee L., adw., ze Złoczowa. Hałuszczyński K., z Rzyczka.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1[illegible] lipca.

Pp. Hr. Hołowiński Z., do Wiednia. — Hr. Jabłonowski J. do Rawy. — Bogusz L., c. k. star., do Tłumacza. — Męciński K. dr. pr. do Stanisławowa. — Baczyński W., do Kijowa. — Hechbauer A. do Wiednia. — Markiewicz E., na ros. Podole. — Rozański F., do Palczyńca.

TEATR.

Dziś: Pod artystyczną dyrekcyą Stan. Niedzielskiego: Na dochód pani Teodozyi Friderici-Jakowickiej. Po raz pierwszy: **„Żydówka"** Opera w 5 aktach Halewy'ego. Nowa dekoracya w III akcie jest pędzla pana Baranowskiego.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika.

(Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g. 11 m. 28	wieczór.
„ „	o „ 5 „ 5	rano.
„ „	o „ 5 „	po połud.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec	o „ 6 „ 47	rano.
	o „ 12 „ 15	w połud.
„ „	o „ 11 „ —	wieczór.
„ do Brod i Złoc.	o „ 6 „ 27	rano.
„ „ „	o „ 12 „ —	w połud.
„ „ „	o „ 10 „ —	wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa	o g. 5 m. 57	rano.
„ „ „	o „ 9 „ 45	wieczór.
„ „ „	o „ 10 „ 50	rano.
„ z Czerniowiec „	o „ 10 „ 43	wieczór.
„	o „ 3 „ 58	rano.
„ „ „	o „ 3 „ 45	po połud.
z Brodów i Złoczowa „	o „ 10 „ 58	wieczór.
„	o „ 4 „ 18	rano.
„ „ „	o „ 4 „ 3	po połud.

Pociągi kolejowe na dworcu Łyczakowskim (Podzamczu).

(Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa	o g. 11 m. 32	w nocy.
„ „ „	o „ 12 „ 26	w połud.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu lipcu 1872

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
16	727 74	727 00	727·13	727·29	17·5	19·1	15 0	17·20	13·7	14·3	12·4	13·47	93	87	99	93·0	8	10	5	7 7	S 1	W 1	NW 1	7	7	6	6·7	5·37 ; ↕

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta.

	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D 19 lipca. Południowy.								
Akc.gal.kol.żel.K.L.a diwid.	—	—	—	—	242	75	243	25
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	161	50	163	—
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 80% ex diwid.	—		—	—	214	50	216	
„ papiery czerl. po [illegible] zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—		—	—	—	86	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 6% w. a.	—		—	—	82	—	82	40
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	10	75	60
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	40	89	80
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—			93	10	94	—
Oblig. indemn. gal.	—	—		—	77	40	77	90
„ W. Ks. Krak.	—	—			—		—	
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	20	5	28
„ cesarski	—	—	—	—	5	24	5	32
Napoleondor	—	—	—	—	8	80	8	90
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	—	9	10
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	70	1	80
„ papierowy „	—	—	—	—	1	49¼	1	50½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	64½	1	66
Srebro	—	—	—	—	108	—	109	50

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. lipca 1872

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	71.20	71.30
od kwietnia do października po 5%	71.20	71.30
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	339.50	340.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	339.50	340.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.50	95.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	103.90	104.10
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	127.75	128.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	144.25	144.50
Renty Como po 42 lir. austr.	24.50	25.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.75	97.25
Bukowiny	76.50	77.
Galicyi	77.25	78.—
Niższej Austryi	94.50	95.—
Siedmiogrodu	79.50	80.—
Węgier	81.50	82.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 60%	301.—	301.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	328.50	328.70
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1030.—	1040
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 60%	—.—	—.—
Banku narodowego	848.—	850.
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	607.—	609 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	250.—	250.50
Płn. kolej po 1000 zł. w. a.	2097	2100
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	242.—	242.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. w srebrze (20 funt. szt.)	161 50	162 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	334.25	334.75
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	207.30	207.50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	105.—	105.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	—.—	—.—
„ „ „ po 5%	82.25	83 25
Gal. banku hyp. po 6%	89.30	89.70
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	93.—	93.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.15	92.35
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.80	90.10
„ „ „ (renta) po 6%	—.	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.—	92.50
„ „ „ „ „ w. a.	86.50	87
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	104.—	104.25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.15	101.35
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	91.25	91.50

(za 100 zł.)

5. Losy.

(za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	189.50	190.—
Clarego po 40 zł. m. k.	37.50	38.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	98 50	99.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po [illegible] w.	30.—	31.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.75	15.—
Salma po 40 zł. m. k.	38.50	39.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.75	30.25
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.50	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	119.—	120.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	59.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	24.50	25.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.	25.—

Weksle.

Na 3 miesiące.

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	93.15	93.25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	93.20	93.30
Hamburg za 100 m. B.	81.75	81.75
Londyn za 10 ft. szt.	110.80	110.90
Paryż za 100 fr.	43.40	43.55

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.31½	5.32½
„ pełn. wagi	—.—	—.—
Korona		
20frankówka	8.84½	8.85
Rosyjski imperyał		—.—
Talar związkowy		—.—
Srebro	108.15	108 30

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 19. lipca.

	zł.	c
Jednolity dług państwa w banknotach	64	15
„ „ w srebrze	70	90
Losy z 1860 roku	103	85
Akcye banku wiedeńskiego	819	—
„ „ kredytowego	327	60
Londyn 10 funtów szterlingów	111	36
Srebro	108	60
Napoleon	8	87
Dukat	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1887 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 29812 W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania następnie oznaczonych części gościńców państwowych w okręgu budowniczym sanockim na trzyletni przeciąg czasu, t. j. na r. 1873, 1874 i 1875, odbędzie się dnia 1. sierpnia 1872 o godzinie 12. w południe w c. k. Starostwie sanockim licytacya zapomocą pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa szutru wynosi na rok 1873 dla 4tej części 34tej, 3ciej części 40tej i 1szej i 2giej części 41szej mili gościńca Biała-Stryj-Sniatyn 290 pryzm w kwocie fiskalnej 1040 zł. w. a., zaś dla całej 5tej, 10tej i 1szej ćwierci 11tej mili gościńca Barwinek-Przemyśl 570 pryzm w kwocie fiskalnej 2395 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacyi można przeglądnąć w wymienionem c. k. Starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni okres czasu lub też tylko na rok 1873, zaopatrzone w 5proc. wadyum przed wskazanym terminem wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie podane w terminie, nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 9. lipca 1872.

(1889 3-3) **Ogłoszenie.**

L. 11772. Wydział krajowy zamierza oddać w przedsiębiorstwo budowę nowego prosektoryum lwowskiego szpitala powszechnego z zastrzeżeniem wykończenia i oddania tej budowy do końca października 1872 r.

Do ofert pisemnych lub ustnych, które najpóźniej do 12tej godziny w dniu 22. lipca b. r. bezpośrednio na ręce referenta tych spraw w Wydziale krajowym podać można — dołączyć należy zakład w kwocie 1060 zł. w. a. w gotówce lub w książeczce galic. kasy oszczędności.

Warunki, jakoteż plany, wymiary i kosztorysy są do przejrzenia u architekty cywilnego p. Adolfa Kuhna a w dniu licytacyi w Wydziale krajowym.

Z rady Wydziału krajowego.

We Lwowie, dnia 16 lipca 1872.

(1893 3—3) **Konkurs.**

Nr. 76. Pr. k. r. s. Przy realnem gimnazyum miejskim w Drohobyczu opróżnione są następujące posady nauczycielskie:

1. Posada nauczyciela historyi.
2. Posada nauczyciela matematyki i fizyki.
3. Posada nauczyciela historyi naturalnej.
4. Posada nauczyciela rysunków.

Z posadami temi połączona jest roczna płaca 800 zł. w. a. z prawem pobierania dodatków kwinkwenaln.

Kandydaci zgłoszą się mają do krajowej Rady szkolnej wprost, lub jeśli już są w służbie publicznej, za pośrednictwem swej przełożonej władzy najdalej do 15 sierpnia 1872.

Z Prezydyum krajowej rady szkolnej.

We Lwowie dnia 12 lipca 1872.

(1891 1—3) **Edict.**

Nr. 5303. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es haben wider die dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Tscharne Schanz oder im Falle deren Ablebens deren dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben Beirach und Chaje Mincze Dodeles wegen Extabulirung u. Löschung der im Lastenstande der den Klägern gehörigen Gewölbeshälfte sub Nr. 186 in Brody dom. tor. III fol. 14 pos 6 on. für die Belangte seit dem 22ten December 1830 intabulirten Forderung pr. 115 S. R. aus dem Titel der Verjährung Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur Verhandlung die Tagfahrt auf den 25. September 1872 um 9 Uhr Früh bestimmt worden ist.

Da der Aufenthaltsort der Belangten dem Gerichte nicht bekannt sei, so hat dasselbe zur Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Hrn. Dr. Weisstein als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zu rechter Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Gerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem selbe sich die aus der Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 21. Juni 1872.

(1908) **Conkurs-Kundmachung.**

Nr. 7239. An der k. k. böhmischen Lehrerbildungsanstalt in Kuttenberg ist die Directorsstelle erledigt.

Gleichzeitig kommt eine Hauptlehrerstelle für Naturgeschichte und Physik zur Besetzung, wobei auf die, welche die Lehrbefähigung für die böhmische Sprache nachweisen können, bei übrigens gleichen Umständen Rücksicht genommen werden wird.

Mit diesen Stellen sind die durch das Reichsgesetz vom 19. März l. J. sistemisirten Bezüge verbunden.

Bewerber um eine dieser Stellen haben ihre vorschriftsmäßig documentirten Gesuche im Wege der vorgesetzten Behörde längstens bis Ende Juli d. J. hieramts einzubringen.

Vom k. k. Landesschulrathe für Böhmen.

Prag, den 19. Juni 1872.

(1916 1—3) **Edikt.**

Nr. 2908. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Hereinbringung der dem Herrn Bernhard Windholz wider die Eheleute Johann und Catharina Goral gemäß kreisgerichtlicher Zahlungsauflage ddto. Teschen 5ten Jänner 1872 Nr. 56 zustehenden Wechselforderung pr. 300 fl. f Nr. G. der executive Verkauf der gegnerischen Realität CNr. 246 alt 244 neu recte Nr. 246 alt 149 neu in Alsen, bestehend aus einem hölzernen Wohn- und Wirthschaftsgebäude und 4 Joch 958 Q. Klftr. Grundstücken mit Rücksicht auf den, den gerichtlich erhobenen Schätzungswerth übersteigenden Lastenstand gemäß Hofdecretes vom 25. Juni 1824 Nr. 2017 J G. S. in zwei Terminen, am 17. August und am 20. September 1872, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts unter nachstehenden Feilbiethungsbedingnissen ausgeschrieben und vorgenommen werden.

1. Den Ausrufspreis bildet der Schätzungswerth der obigen Realität CNr. 246 alt 244 neu recte 246 alt 149 neu in Alsen im Betrage von 1611 fl. 40 kr. öst. Währ., unter welchem jene Realität an den beiden ersten Terminen nicht hintangegeben werden wird.

2. Diese Realität bildet sammt Zugehör nach dem Grundbuche ohne Gewährleistung jedoch mit Vorbehalt des der Maryanna Pysch 2ter Ehe Goral laut tom. II. fol 65. n. 1 on. intabulirten lebenslänglichen und unentgeltlichen Ausgedinges verkauft.

3. Jeder Licitant hat vor der Feilbiethung ein Vadium von 10 Pct. des Ausrufspreises, d. i. den Betrag pr. 161 fl. 14 kr. öst. W. in Baaren, in Staatsschuldverschreibungen, in Pfandbriefen der galizisch-ständischen Creditanstalt sammt Coupons und Talons, und zwar die Werthpapiere nach dem aus dem letzten Zeitungsblatte ersichtlichen Wienercurse zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen. Das Vadium des Erstehers wird zurückbehalten, den übrigen Licitanten aber gleich nach der Feilbiethung zurückgestellt werden, und hat der Ersteher binnen drei Monaten nach der Feilbiethung den dritten Theil des Kaufschillings mit Einrechnung des baar erlegten Vadiums baar zu Gerichtshänden zu erlegen.

4. Der Schätzungsact und Grundbuchsauszug, dann die Feilbiethungsbedingnisse können bei dem Bezirksgerichte und der Ausweis der Grundentlastungs-Schuldigkeiten und Steuern beim k. k. Steueramte Biała eingesehen werden.

Wozu Kauflustige eingeladen werden.

Biała, am 19. Mai 1872.

(1919 1—3) **Concurs.**

Nr. 76 - B. Sch. R. An den mit Beginn des Schuljahres 1872/3 neu zu eröffnenden Communal-Volksschulen in Czernowitz sind nachstehende Lehrerstellen zu besetzen:

I An der siebenclassigen communalen „höheren Töchterschule", an welcher im nächsten Jahre die ersten 5 Classen activirt sind, (im Schuljahre 1873/4 erfolgt die Eröffnung der VI, und im Schuljahre 1874/5 die der VII. Classe) kommen folgende Posten zur Besetzung:

a) für eine eventuell zwei Lehrerinnen mit dem Jahresgehalte von 600 fl. und 100 fl. Decenalzulage,

b) für eine Aushilfslehrerin mit dem Jahresgehalte von 400 fl. und 100 fl. Decenalzulage.

Unter übrigens gleichen Umständen haben jene Bewerberinnen den Vorzug, welche besondere Befähigung für den Unterricht in den weiblichen Handarbeiten oder in der romänischen oder deutschen Sprache nachzuweisen vermögen.

II. An der im südlichen Stadttheile neu zu errichtenden „4classigen Communal-Mädchenschule" kommen folgende Posten zur Besetzung:

a) für eine Oberlehrerin mit dem Jahresgehalte von 700 fl nebst Naturalquartier im Schulgebäude und 100 fl. Decenalzulage;

b) für drei Lehrerinnen mit dem Jahresgehalte von je 500 fl. und 100 fl. Decenalzulage;

c) für eine Aushilfslehrerin mit dem Jahresgehalte von 300 fl. und 100 fl. Decenalzulage.

III. An der auf eine zweiclassige (jede Classe mit zwei Abtheilungen) erweiterten Volksschule in Rosch kommen folgende Posten zu besetzen:

a) für einen Oberlehrer mit dem Jahresgehalte von 400 fl., 100 fl Decenalzulage und Naturalquartier im Schulgebäude;

b) für einen Lehrer mit dem Jahresgehalte von 300 fl., 100 fl. Decenalzulage und Naturalquartier im Schulgebäude.

Die mit Zeugnissen über erlangte Lehrbefähigung und etwa im Lehrfache geleisteten Dienste versehenen Gesuche sind bis längstens 10. August l. J beim hiesigen Ortsschulrathe um so sicherer einzubringen, als auf später einlangende Bewerbungen keine Rücksicht genommen werden kann.

Zur besonderen Bedingung wird festgesetzt, daß beide Lehrer ad III sich über die Kenntniß der deutschen und romänischen Sprache auszuweisen haben.

Auch kommt an der unter II angeführten vierclassigen Mädchenschule der Posten eines Schuldieners mit dem Jahreslohne von 200 fl. und frei Quartier im Schulgebäude zur Besetzung.

Vom k. k. Bezirks-Schulrathe.

Czernowitz, den 15 Juli 1872.

(1921 1—3) **Edykt.**

Nr. 11719. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia pretensyi Beili Blonder przeciw Franciszkowi Połeć w kwocie 40 złr. w. a. zpn. rozpisuje się egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. 221 w Tarnowie na Strusinie położonej, z domu mieszkalnego, stajni, stodoły i 12 morgów gruntu składającej się, egzekuta Franciszka Połeć własnej ciała tabularnego nie stanowiącej, protokołem de praes. 20 stycznia 1872 l. 1265 zastawniczo opisanej i protokołem de praes. 2 czerwca 1872 l. 10062 na 1885 złr. w. a. oszacowanej na dniu 16 sierpnia, 23 września i 21 października 1872 zawsze o godzinie 10 z rana w tut. c k sądzie obwodowym z tym nadmienieniem że ta realność na trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 200 złr. w. a. i cała cena kupna w 30 dniach prawomocności aktu licytacyjnego do depozytu sądowego złożoną być ma.

Reszta warunków licytacyjnych, akt zastawniczego opisania i oszacowania w tut. sąd. registraturze przejrzane być mogą.

O czem chęć kupna mających się zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 4 lipca 1872.

(1922 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2909 civ. Zabłotowski c. k. sąd powiatowy do powszechnej niniejszem podaje wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej p. Ludmili Sertz przeciw Hryćkowi Fedorkowi pto 160 złr. w. a. odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności włościańskiej dłużnika w Trościańcu pod l. k. 25/190 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, z chaty mieszkalnej i położonego przy niej ogrodu około 3 morgów obszaru zawierającego się składającej w trzech terminach, a to na dniu 9 sierpnia, 13 września i 15 października 1872, każdą razą o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania stanowi kwota szacunkowa 300 złr. w. a. zaś wadyum 10% takowej.

Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko powyżej tej ceny lub przynajmniej za takową, zaś przy trzecim terminie za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym

C. k. sąd powiatowy.

Zabłotów 15 czerwca 1872.

(1923 1—3) **Edykt.**

Nr. 35053. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni spadkobiercom Teodora Ziemnickiego: Augustowi, Maciejowi, Teodorowi, Józefowi, Janowi, Samuelowi i Dominice Ziemnickim, że Władysław Kunaszowski i Franciszka Morawska przeciw nim o extabulacyę sumy 336 złr. 8 kr. w. w. wedle instr. 225 p 476 n, 3 on w stanie biernym sumy 1000 duk. dobra Podlipce Morawskie obciążającej na rzecz pozwanych intabulowanej pod dniem 26 czerwca 1872 l. 35053 pozew wniosł i o pomoc sądową prosił w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 5. września 1872 wyznaczony został, ponieważ miejsce pobytu powyż wspomnionych pozwanych wiadome nie jest, a zatem c, k. sąd krajowy do zastępywania i na ich koszta i szkodę tutejszego adw. dr Skałkowskiego z zastępstwem adw. dr. Majewskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszem więc edyktem upomina się zapozwanych w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawem ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić i potem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki, sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 6 lipca 1872.

(1924 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 28113. Przy c. k. ubocznym urzędzie cłowym w Koziarni tudzież przy c. k. ubocznym urzędzie cłowym w Zabrzegu jest opróżnioną posada poborcy w X klasie dyet z płacą etatową w kwocie rocz. 500 złr., wolnem pomieszkaniem lub w braku tegoż ustanowionym dodatkiem na pomieszkanie i z obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie 500 złr. a. w.

Ubiegający się o te posady mają wnieść swe podania zaopatrzone w dowody złożonego z dobrym postępem egzaminu z towaroznawstwa i postępowania cłowego oraz dokładnej wiadomości języka polskiego w przeciągu trzech tygodni do dotyczącej powiatowej dyrekcyi skarbu tj. podania o posadę w Koziarni do Dyrekcyi w Rzeszowie, podania zaś o posadę w Zabrzegu do Dyrekcyi w Krakowie.

Lwów dnia 12 lipca 1872.

(1909 2—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 22652. C k. izba notaryalna we Lwowie wzywa na podstawie §. 29 ust. not wszystkich, którzyby odnośnie do §. 25 ust. not. jakie pretensye do kaucyi p. c. k. Notarjusza Strzelbickiego z urzędowania jego jako notaryusza pierwotnie w Czortkowie, a potem we Lwowie mieć mogli, aby takowe w sześciu miesiącach od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu rachując, a to pretensye z urzędowania jego w Czortkowie do izby notaryalnej w Tarnopolu, zaś pretensye z urzędowania jego we Lwowie do tutejszej izby notaryalnej, zgłosili, w przeciwnym bowiem razie po upływie tego terminu bez względu na ich pretensye zezwolenie na dewinkulacyę i wydanie tejże kaucyi właścicielowi lub tegoż prawonabywcom udzielonem zostanie.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów 22 czerwca 1872.

(1910 2—3) **Obwieszczenie**

Mr. 2748. C k. sąd powiat. w Bohorodczanach podaje do wiadomości, iż p. Mieczysława Zarembę c. k. notaryusza w Bohorodczanach w myśl rozporządzenia c. k. Minist. sprawiedl. z dnia 7 maja 1860 l. 120 d. u. p. jako komisarza sądowego do wszelkich czynności w §. 183 lit. a. ustawy not. z dnia 21 maja 1855 wyszczególnionych do zakresu działania tegoż sądu przynależnych ustanawia

Z c. k. sądu powiatowego.

Bohorodczany dnia 4 lipca 1872.

(1913 2—3) **Edykt.**

Nr. 7094. C. k. sąd obwodowy dla spraw wekslowych w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Michała Jaremę, iż na prośbę Maurycego Weingarten wydany został przeciw niemu pod dniem 30 stycznia 1872 l 1223 nakaz zapłacenia resztującej sumy wekslowej 139 złr. a w i że dla tegoż pozwanego kuratorem p. adw. dr. Budzynowski z substytucyą p. adw. dr. Pawlińskiego ustanowiono.

Wzywa się przeto Michała Jaremę, aby miejsce swego pobytu sądowi oznajmił lub ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielił, inaczej skutki zaniedbania tego sam sobie przypisać będzie winien

Z c. k sądu obwodowego.

Sambor dnia 18 czerwca 1872.

(1894 3—3) **Ogłoszenie konkursu**

Nr. 122. Na opróżnioną posadę notaryusza w Haliczu, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Kandydaci mają w przeciągu dni 14 od trzeciego ogłoszenia tego konkursu tu podania swoje według przepisów nowej ustawy notaryalnej wnieść.

Z c. k. sądu obwodowego jako izby notaryalnej.

Stanisławów dnia 13 lipca 1872.

Erkenntnisse.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Strafsachen als Preßgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der Druckschrift „Thomas Paine über Religion und Christenthum. Von den Todten erweckt durch den Abt Joachim Viridas. Wien 1872. Druck und Verlag von Otto Maaß" das Vergehen nach § 303 St. G. begründe, daher nach Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868 R. G. Bl. Nr. 142, das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, am 13. Juli 1872.

Schwarz mp. Thallinger mp.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit den Erkenntnissen vom 22. Juni l. J., Zahl 17538, vom 29. Juni l. J. Z 18335, 18476 und 18477, vom 3. Juli l. J. Zhl 18818 und vom 7. Juli l J. Zhl. 19305 unter Bestätigung der erfolgten Beschlagnahme das Verbot der Weiterverbreitung der nachstehend benannten Zeitungsnummer ausgesprochen:

1. Der Nr. 167 der „Politik", Abendausgabe vom 18. Juni l. J., wegen des Thatbestandes des Verbrechens des § 65 a St. G. und des Vergehens des § 300 St. G.;

2. der Nr. 174 des „Pokrok" vom 25. Juni l. J. wegen des Thatbestandes des Verbrechens des § 63 und des Vergehens des §. 300 St. G.;

3. der Nr. 175 des „Pokrok" vom 26. Juni l. J., wegen des Thatbestandes des Verbrechens des § 65 a St. Gef.;

4. der Nr. 152 der Zeitschrift „Posel z Prahy" vom 26. Juni l. J. wegen des Thatbestandes des Vergehens des § 300 St. G.;

5. der Nr. 26 des humoristischen Volksblattes „Satan" vom 29. Juni l. J. wegen des Thatbestandes des Verbrechens des § 63 und des Vergehens des § 300 St. G;

6. der Nr. 182 der „Narodny listy" vom 4. Juli l. J wegen des Verbrechens des § 65 a St. G. (1918)